

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 86/2016
09.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари предлагача Ж.М. из Б., Р. Ц.Г., чији је пуномоћник З.Ц., адвокат из К., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р4 г 58/15 од 27.11.2015. године, у седници одржаној 09.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4 г 58/15 од 27.11.2015. године.

Образложење

Решењем Р4 г 58/15 од 27.11.2015. године, Апелациони суд у Крагујевцу се огласио ненадлежним за поступање у предметној правној ствари и захтев предлагача одбацио.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу, али без навођења законских разлога из којих решење побија.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, а који се примењује на основу члана 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба предлагача неоснована.

У поступку доношења ожалбеног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које се у поступку по жалби пази по службеној дужности, а у жалби се одређено не указује на остале битне повреде због којих се жалба може изјавити.

Према стању у списима, предлагач је 20.05.2014. године поднео Вишем суду у Крушевцу захтев за заштиту права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Основним судом у Крушевцу П 2769/13 (раније П 2619/12).

Имајући у виду наведено, Апелациони суд у Крагујевцу је одбацио захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, с обзиром да је захтев у

овој правној ствари поднет 20.05.2014. године, односно пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 101/2013), којим је регулисано пружање заштите по овом основу у судским поступцима који нису окончани.

Врховни касациони суд налази да је првостепени суд правилно закључио да како је захтев у овој правној ствари поднет пре 22.05.2014. године, а од када се примењују одредбе члана 8а, 8б и 8в Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова, због чега је Апелациони суд у Крагујевцу правилно одбацио захтев у овој правној ствари.

На основу члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**